

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

alkotmányjogi panasz

Országos Bírósági Hivatal elnökének

6/2016. (V. 31.) sz., az integritási szabályzatról szóló

OBH utasítása ellen.

Alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróság
1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1259-0/2016
Érkezett:	2016 JÚN 30.
Példány:	3
Melléklet:	3x1+2
Kezelőiroda:	J

Alulírott,

[REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (2) bekezdés alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az „**Országos Bírósági Hivatal elnökének 6/2016. (V. 31.) sz. OBH utasítását az integritási szabályzatról**” (továbbiakban: Utasítás) alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel *általánosan* sérti az Alaptörvény I Cikk (3) bekezdésében (misperint jogokat és kötelezettségeket érintő szabályokat csak törvényben lehet szabályozni), Alaptörvény VIII. Cikk (2) bekezdésében (szervezetekhez csatlakozás joga), Alaptörvény IX., Cikke (1) bekezdésében (véleménynyilvánítás szabadsága), Alaptörvény X. Cikkében (tudományos, tanulási tevékenység szabadsága), Alaptörvény 26. Cikk (1) bekezdésében (bírói függetlenség), az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében (jogorvoslat joga), valamint az Alaptörvény 25. Cikk (8) bekezdésében foglaltakat, amely szerint a bíróságokra vonatkozó jogokat és kötelezettségeket sarkalatos törvényben kell szabályozni, illetve *nem felel meg* a XXVIII. Cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljárás követelményének. Az utasítás az Alaptörvényen kívül sérti a a Jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény számos rendelkezését, de különösen 24.§. (1) bekezdését, valamint a Római Egyezmény (Emberi Jogok Európai Egyezménye) számos rendelkezését, így különösen a 6.,9.,10.,13.,14. cikkében foglaltakat. Ennek megfelelően

- I. Elsődlegesen kérjük az Utasítás teljes megsemmisítését.
- II. Másodlagosan kérjük a külön részletezett, az utasításban foglalt egyes rendelkezések megsemmisítését. (Abt. 41.§.(1) bek.)

Alkotmányjogi panasz

Nyilatkozatok:

A. A megtámadott intézkedés: Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 6/2016. (V. 31.) OBH utasítása az integritási szabályzatról (Utasítás: http://birosag.hu/sites/default/files/allomanyok/obh/dokumentumok/6_2016_integritas_szab_2016.07.01.pdf)

B. A közvetlen érintettség – tekintettel arra, hogy a bírók jogait és kötelezettségeit az Utasítás közvetlenül érinti – a beadványozó bírók esetében fennáll.

C. Jogorvoslati lehetőség az utasítással szemben nincs.

D. Az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, perújítás – értelemszerűen – nincs.

Az alkotmányjogi panasz befogadása

Alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott intézkedés a jogsérelem az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következzen be, és ne álljon rendelkezésre a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

Feltételek fennállása

Az OBH utasítás esetén a feltételek fennállnak:

1. A 2010.évi CXXX. tv. 23.§. (4) bekezdés d) pontja kimondja, hogy normatív utasításban szabályozhatja „az Országos Bírósági Hivatal elnöke a vezetése, az irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét”. Erre tekintettel az utasítás jogszabályi erővel bír az irányítása alatt álló szervezetre, és annak minden egyes tagjára. A hatás *közvetlenül*, bírói döntés nélkül, a szervezet *minden tagjára nézve, kötelezően* áll be.

2. *Jogorvoslati lehetőség ellene nincs*, sőt – amire majd később kitérünk – maga az utasítás sem tartalmaz semmiféle jogorvoslati lehetőséget integritássértés megállapítása esetén.

Alkotmányjogi panasz

3. A panasz az Abtv. 30.§. (1) bekezdése szerint került benyújtásra. Az Utasítás hatálybalépésének időpontja: 2016.07.01.

Alkotmányjogi panasz

Általános megjegyzések

Álláspontunk szerint a teljes „Utastítás” alaptörvény-ellenes, az alábbiak szerint:

➤ A szervezeti integritást, mint fogalmat elsősorban az államigazgatási szervekre vonatkoztatjuk. Ha a meghatározást az államigazgatási szervek sajátosságait elhagyva kiterjesztjük valamennyi szervezetre, akkor a következő definícióhoz juthatunk: a szervezeti integritás a szervezetre vonatkozó szabályoknak, valamint a szervezet részére vagy általa meghatározott értékeknek és elveknek megfelelő működés. Általában is igaz, hogy az integritással kapcsolatos fogalmaknak az államigazgatásra meghatározott definícióit nem célszerű egy az egyben alkalmazni a közszféra – és különösen nem a magánszféra, *és végképp nem az egyik hatalmi ág* – területére. Ebben a szervezetszociológia egyetértése egyértelmű.

➤ Az utastítás egyes céljaival (korrupcióellenesség) egyet lehet érteni. Magyarországon az ÁSZ 2009-ben indított integritás alapú közigazgatási kultúra fejlesztése projekt eredményei, a 1104/2012-es Kormányhatározat elfogadása óta eltelt időszakban felgyorsultak a korrupció megelőzését és az integritás erősítését célzó kormányzati folyamatok. A kormány elfogadta az államigazgatási szervek integritásirányítási rendszeréről és az érdekérvényesítők fogadásának rendjéről szóló kormányrendeletet (50/2013.(II.23.) Korm.r.), 2013 februárjától pedig integritástanácsadó szakirányú továbbképzés indult a Nemzeti Közszoigálati egyetemen.

➤ Egyes célokkal tehát egyet lehet érteni, **a szabályozás módjával azonban nem.**

I.

Elsődleges kérelem. Alaptörvény ellenesség (általános alaptörvény-ellenesség)

1. Az Alaptörvény 25. Cikk (8) bekezdése kimondja: „A bíróságok szervezetének, igazgatásának és központi igazgatása felügyeletének, a bírák jogállásának részletes szabályait, valamint a bírák javadalmazását sarkalatos törvény határozza meg.”
2. Az Alaptörvény 26. Cikk (1) bekezdése kimondja: „A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani.”
3. A 2011. évi CLXII. tv. a bírák jogállásáról és javadalmazásáról (Bjt.) IV. fejezet 19. és 20. pontjai állapítják meg a bírák jogait és kötelezettségeit (35.§. – 38.§.). Ennek megfelelően több részletben szabályozza az összeférhetlenség kérdését (39.§. – 42.§.). Ugyancsak részletesen tartalmazza, hogy milyen magatartások szolgálhatnak fegyelmi felelősségre vonás alapjául (37. §. (2) bekezdés).
4. A Bjt. **sarkalatos** törvény, amelyre az Alaptörvény több vonatkozásban is visszautal (pl. 25. Cikk (8) bek.).
5. Ebből jogdogmatikailag következik, hogy a bírói függetlenség alapvető eleme, hogy a bírákra vonatkozóan jogokat és kötelezettségeket **csak törvényben lehet megállapítani**. Az Alaptörvény további korlátozása, hogy ez csak **sarkalatos** törvényben tehető.
6. Az Utasítás semmilyen módon nem felel meg az Alaptörvényben foglaltaknak, hiszen kötelezettségeket, és ahhoz kapcsolódó eljárást állapít meg a bírákra nézve. Adott esetben az integritás megsértése jogkövetkezménnyel jár a bírókra nézve.
7. Az Utasítás nem törvény, nem sarkalatos törvény. Jogokat, kötelezettségeket, a tisztség megszüntetését eredményezhető eljárási rendet csak sarkalatos törvény tartalmazhat. (Alaptörvény 25. Cikk, 26. Cikk)

Alkotmányjogi panasz

8. Ezen kívül olyan jövőbeli, nem ismert felhatalmazást ad az OBH mindenkori elnökének, akinek így a még nem ismert utasításai, szabályzatai, vagy megfogalmazott gondolatai törvény erejével bírnak. OBH Utasítás 5.§.e.) pont. Az „integritás: a bíróság, a bírósági szervezet és a bírósággal szolgálati jogviszonyban álló bíró és igazságügyi alkalmazott befolyásmentes, feddhetetlen, a jogszabályi előírásoknak, valamint az **OBH elnökének utasításában és ajánlásában meghatározott célkitűzéseknek, értékeknek és elveknek** való megfelelése és mindezeknek megfelelő magatartás, szervezeti működés;” A szövegben kiemelt („OBH elnökének utasításában és ajánlásában meghatározott célkitűzéseknek, értékeknek és elveknek”) szövegrész alapján teljes természetességgel fennáll a lehetőség, hogy ne csupán jelen utasítás, hanem jövőben kvázi „rendeleti irányítás” lépjen a törvények helyébe. Ez ugyancsak Alaptörvény ellenes, mert alkalmas a jogbiztonságba vetett közbizalom megingatására. Ez a gyakorlatban súlyosan veszélyeztetheti a független hatalmi ág működését.

9. Az Utasítás **ellentétes** A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. tv. 3. §-ban foglaltakkal, amely kimondja: „Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg **ugyanabban a jogszabályban** kell szabályozni. A szabályozás **nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű**. A jogszabályban nem ismételtető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.” Világosan látható, hogy az Utasítás a jelen szakaszban foglalt egyik követelménynek sem felel meg.

10. Az Utasítás **ellentétes** a 2010. évi CXXX. tv. 4. §. –ban foglaltakkal, mivel az kimondja: „ha egy tárgykört törvény szabályoz, **törvényben kell rendezni az alapvető jogintézményeket** és a szabályozási cél megvalósulásával összefüggő lényeges garanciákat.”

11. Ennek megfelelően az Utasítás **ellentétes** – az Alaptörvény 25. Cikke (8) bekezdésével, hiszen nem felel meg ezeknek az elvárásoknak.

12. Az Utasítás **ellentétes** a 2010. évi CXXX. tv. 24. §(1) bekezdésében foglaltakkal. Az – hasonlóan – az idézett 3.§.-hoz kimondja, hogy „a közjogi szervezetszabályozó eszköz jogszabállyal **nem lehet ellentétes**. A közjogi szervezetszabályozó eszközben jogszabály rendelkezése **nem ismételtető meg**”. Az Utasítás számos pontja szövegszerűen megismétli a Bjt. szövegében foglaltakat. Így például:

- Bjt. 40.§.(1) bek. – Utasítás 7.§.(1)bek.;
- Bjt. 40.§.(3)-(4) bek. – Utasítás 8.§.(1)-(2)bek.;

Alkotmányjogi panasz

1. Azaz az Utasítás súlyosan jogszabálysértő, mert egyrészt túlterjeszkedik a sarkalatos törvényeken (Bjt. és A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. tv. – Bszi 3. §-a: „A bírák és az ülnökök függetlenek, a jogszabályok alapján meggyőződésüknek megfelelően döntenek, az ítélezési tevékenységükkel összefüggésben nem befolyásolhatók és nem utasíthatók.”), ami által az ott lefektetett szabályokkal ellentétes. Szabályokkal való ellentétesség nem csupán a grammatika szabályai szerint áll fenn (2010.évi CXXX.tv. 2. § (1) bekezdés: „A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.”), hanem a formális logika szerint is, ha azon a körön kívülre lép, amelyre egyébként jogosultsága nincsen.

Összegezve

Az Utasítás

- az Alaptörvény 25. Cikk (8) bekezdésében,
- az Alaptörvény 26. Cikk (1) bekezdésében,
- a 2010. évi CXXX. tv. 2.§.(1) bekezdésében
- a 2010. évi CXXX. tv. 3.§-ában,
- a 2010. évi CXXX. tv. 4.§-ában,
- a 2010. évi CXXX. tv. 24.§. (1) bekezdésében,
- a 2011. évi CLXII. tv. 35. § - 42. §-ában,
- a 2011. évi CLXI. tv. 3. §-ában

foglaltakba ütközik, ennek megfelelően az Utasítás egésze **alaptörvény-ellenes**.

II.

Másodlagos kérelem. Alaptörvény ellenesség (egyes rendelkezések alaptörvény-ellenessége)

1. Utasítás 5.§. e.)

Sérti az Alaptörvényt az **Utasítás 5.§. e.)** pontjában foglalt rendelkezés. A fentebbi pontban (I.10.) kifejtettek szerint az Utasítás nem csupán a sarkalatos törvényeken terjeszkedik túl, hanem adott esetben azok helyére léphet új, nem ismert kötelezősségű magatartási formák megalkotásával. Ugyanis a szöveg világosan utal arra, hogy az „OBH elnökének utasításában és ajánlásában meghatározott célkitűzéseknek, értékeknek és elveknek való megfelelése és mindezeknek megfelelő **magatartás**” jelenti az integritásnak megfelelést. A **magatartás**, főként, hogy annak tartalma homályos, tisztázatlan és jövőbeli bármely előírás alapját képezheti, és nem is szervezeterányítási eszköz, így ellentétes az Alaptörvény 25. cikk (8) bekezdésében, a 2010. évi CXXX. tv. 24. § (1) bekezdésben, a Bjt. 37. § (2) bekezdésében foglaltakkal.

Másrészt homályos és meghatározhatatlan, ezért bármilyen visszaélésre adhat okot, hogy az integritás követelményei között (5.§. e) pont másik fordulata) a magatartással szemben támasztott követelmény az „**OBH elnök értékeinek és elveinek való megfelelés**”. (Ld. I.10.) Könnyen belátható, hogy ez a jövőben tökéletesen abszurd helyzetet is eredményezhet, ami gyakorlatilag használhatatlanná teszi mind az Alaptörvényt, mind a két sarkalatos törvény rendelkezéseit. Túlzás nélkül állítható, hogy nem lehet demokratikus egy olyan jogintézmény és független egy hatalmi ág (bírói hatalom), amely tagjainak meg kell felelniük egy személy (OBH elnök) mindenkorai értékrendjének és általa hangoztatott elveknek. Ilyesmire a **jogállam keretei közt** még példát sem lehet említeni, az európai jogalkotásban mindenképpen unikumnak számít. Ez ellentétes az Alaptörvény 26. Cikk (1) bekezdésével, miszerint „a bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve.” Valamint ellentétes a 2010. évi CXXX. tv. 2.§. (1) bekezdésében foglaltakkal, miszerint „a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie”.

2. Utasítás 5.,§. h).

Alkotmányjogi panasz

Az Utasítás 5.,§. h). pontja, amely így fogalmaz: „integritássértés: a bíró és az igazságügyi alkalmazott részéről megvalósított **magatartás**, tevékenység, mulasztás által beálló következmény, állapot (**szubjektív**) vagy a bírótól, az igazságügyi alkalmazottól független külső tényezők által megvalósuló befolyásolás (objektív);” ugyancsak ellentétes az Alaptörvény 25. és 26. cikkében foglaltakkal. A mondat grammatikailag is nehezen értelmezhető, nem világos, hogy mi a magatartás, ráadásul mit jelent a „szubjektív állapot”, azaz olyan megfogalmazásokról van szó, amelyek részben értelemzavarral küzdenek, részben rendkívül tágak. Ez **ellentétes** a 2010. évi CXXX. tv. 2.§.(1) bekezdésében foglaltakkal is.

3. Az Utasítás 7.§. (2) bekezdés

Szintén súlyosan Alaptörvény ellenes, amikor az Utasítás 7.§. (2) bekezdése kimondja: „Az integritást sértik azon **egyéb** tevékenységek, amelyek a bíró vagy az igazságügyi alkalmazott függetlenségét, pártatlanságát veszélyeztetik.”

Az „**egyéb**” nem meghatározható, nem világos és egyértelmű, nem értelmezhető, így abba elvileg mindenféle magatartás, viselkedés beletartozhat, ezért ismételt és súlyosan sérti a 2010. évi CXXX. tv. 2.§.(1) bekezdésében előírt követelményeket.

4. Az Utasítás 10.§. c.) pont

A fenti pont kimondja: „*a gazdasági-vállalkozási tevékenységet folytató civil szervezetnél vezető tisztségviselőként közreműködés.*” A civil szervezetekről szóló jogszabályi előírások tartalmazzák a gazdasági-vállalkozási tevékenység fogalmát. E szerint: gazdasági-vállalkozási tevékenység: a jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló vagy azt eredményező, üzletszerűen végzett gazdasági tevékenység, kivéve a) az adomány (ajándék) elfogadását, b) a létesítő okiratban meghatározott cél szerinti tevékenységet (ideértve a közhasznú tevékenységet is), c) a pénzeszközök betétbe, értékpapírba, társasági részesedésbe történő elhelyezését, d) az ingatlan megszerzését, használatának átengedését és átruházását (Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. tv. 2.§. 11. pont). A Ptk. 3:63.§.(2) bekezdés alapján bizonyos civil szervezetek, így például egy alapítvány, egyesület nem is alapítható gazdasági tevékenység céljára, hanem csak az azzal összefüggő gazdasági tevékenység végzésére jogosult. (Ptk. 3:63.§.(3) bekezdés)

Ennek megfelelően – mivel minden civil szervezet végez tevékenységével összefüggő gazdálkodási tevékenységet (adományokból, támogatásokból, adott esetben költségvetési juttatásból etc. működik, adószáma van, számlavezetésre kötelezett) így

Alkotmányjogi panasz

meg kellene határozni, hogy pontosan mit ért az Utasítás „gazdasági-vállalkozási” tevékenység alatt. Az értelmező részbe ezt konkrétan és világosan bele kell érteni, e nélkül a meghatározás további viták tárgya lehet.

5. Utasítás 14.§. (2) bekezdés

A bekezdés ellentétes a Bjt. 108.§.(1) bekezdésével. Az Utasítás 14.§. (2) szerint: „Az integritást sérti, ha a bíró vagy az igazságügyi alkalmazott esetében a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló magatartásról tudomást szerző – az igazgatási szabályzat 5. § (2) bekezdése szerinti – igazgatási intézkedésre jogosult nem indítványozza, nem kezdeményezi, vagy nem rendeli el a fegyelmi eljárást.

Ez differenciálatlan, a munkajogi elvekkel és a bírák jogállását szabályozó törvénnyel ellentétes rendelkezés. Ugyanis egyértelműen van olyan élethelyzet, amikor a fegyelmi eljárás kezdeményezése nem indokolt. Ezt tartalmazza a Bjt. 108. § (1) bekezdése: „Ha a bíró vétkessége enyhébb fokú, és a kötelességszegés nem, vagy csak csekély mértékben járt következménnyel, a fegyelmi eljárás kezdeményezésétől el lehet tekinteni.”, valamint a Bjt. 124. §-ának (2) bekezdése (a fokozatosság elve).

Ezt a lehetőséget gyakorlatilag megszünteti az Utasítás idézett szakasza, amely szerint a bírósági vezető minden esetben, a legcsekélyebb kötelességszegéskor is, ha nem kezdeményez fegyelmi eljárást, azzal önmagát veszélyezteti, mivel megsértve az integritás előírásait, vele szemben fognak eljárást kezdeményezni. Gyanítható, hogy a vezető ennek megfelelően indokolatlan esetben is inkább fog fegyelmi eljárást kezdeményezni, mintsem önmagát hozza esetlegesen kellemetlen helyzetbe. Így teljes mértékben ellentétes a jogalkotó akaratával, szembemegy a sarkalatos törvényben megfogalmazottakkal.

6. Utasítás 34. § (1) bekezdés

Ez a következőket tartalmazza: „A bíróság elnöke az integritási szabályszegés esetén – indokolt esetben az integritásfelelős közreműködésével – gondoskodik a szükséges intézkedések megtételéről. (2) A szükséges intézkedés lehet különösen:

- a) az integritássértés megállapítása,
- b) az integritást sértő személy felé a megállapítás tudomására hozása,
- c) a feltárt problémák és azok okainak megszüntetése a jogszerű állapot helyreállításával,

Alkotmányjogi panasz

- d) az okozott sérelem orvoslása,
- e) kötelezettségzegés esetén a felelősségre vonás kezdeményezése,
- f) más hatóságok megkeresése.”

A rendelkezés sérti a méltányosság és fokozatosság elvét, valamint nem tartalmaz jogorvoslati lehetőséget. Az Utasításnak a cselekmény súlyához mérten kell szabályoznia a következmény alkalmazását. Mivel az a bíró szolgálati viszonyára és előmeneteli lehetőségére is hatással van, **a jogorvoslati lehetőség kizárása súlyosan Alaptörvény ellenes.** Az Alaptörvény XVIII. Cikk (7) bekezdése kimondja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

7. Utasítás 36. § (1) bekezdés

Ez a szakasz létrehozza az ún. „**integritásfelelős**” intézményét. A bekezdése ugyanakkor – a jogi egyetemi végzettség kritériumát említve, de azt rögtön felülírva – **egy konkrét egyetem**, egy konkrét képzését határozza meg előfeltételként ahhoz, hogy valaki ezt a tisztséget betöltse. Azaz mindez azt jelenti, hogy a köztársasági elnök által kinevezett és csak általa felmenthető, független, mentelmi joggal rendelkező bírók ügyében egy jogi végzettséggel nem rendelkező, mindössze hároméves BA képzést elvégzett személy láthat el felügyeleti tevékenységet. Ugyanakkor az Utasítás meglehetősen széleskörű jogosítványokkal ruházza fel (Vö. Utasítás 37.§.) Önmagában az is súlyosan aggályos, hogy egy megnevezett egyetemhez köti a végzettséget, kizárva ezzel azt, hogy más intézményben végzettek ezt a funkciót betöltsék. (Ezzel sérti az Alaptörvény X. Cikk (3) bekezdésének az oktatás szabadságáról szóló intézkedését. Mindez olyan, mintha törvény írná elő, hogy például bírói tisztséget csak egy adott egyetemen végzettek tölthetnek be. Ez igaz akkor is, ha ilyen képzés egyelőre csak ezen az egyetemen van.)

Tekintettel arra, hogy az ún. integritássértés akár súlyos, fegyelmi felelősséggel járhat, ez sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (2) bekezdésében és a Bjt. 99.§. (1) bekezdésében foglaltakat.

8. Utasítás 44.§.

„A bíróság elnöke d) lefolytatja az integritássértésekkel kapcsolatos **egyéb** vizsgálatokat és meghozza a szükséges intézkedéseket;” valamint: „i) **jelentős** integritási kockázat esetén haladéktalanul felveszi a megfelelő hatóságokkal a kapcsolatot;”

Alkotmányjogi panasz

Nem világos az ebben a szakaszban foglalt intézkedések tartalma. Nem lehet tudni, hogy mikor, milyen jogkövetkezményeket alkalmaz a bíróság elnöke, nincs definiálva a megfelelő integritássértésekhez tartozó megfelelő jogkövetkezmény.

így nem értelmezhető:

- mit jelent az „egyéb vizsgálat” (44.§. d) pont)
- mi számít „jelentős integritási kockázatnak” (44.§. i) pont).

Mindez sérti a 2010 évi CXXX. tv. 2.§.(1) bekezdésében előírt követelményeket.

Összegezve

Az Utasítás

5.§. e.) pont

5.,§. h) pont

7.§. (2) bekezdés

10.§. c) pont

14.§. (2) bekezdés

34. § (1) bekezdés

36. § (1) bekezdés, valamint

44.§-ban foglaltak az Alaptörvény és a szövegben idézett jogszabályok rendelkezéseibe ütköznek, ennek megfelelően **alaptörvény-ellenes**.

III.

Nemzetközi egyezmény sérelme

Római Egyezmény

A fentiekből eredően az Utasítás” sérti az 1993. évi XXXI. tv. az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvény

- 6. Cikk 1. tisztességes tárgyaláshoz;
- 9. Cikk - gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadsághoz;
- 10. Cikk - véleménynyilvánítás szabadságához;
- 13. Cikk - hatékony jogorvoslathoz való jogot;
- 14. Cikk - megkülönböztetés tilalmába ütközik a fentiekben részletesen kifejtett

argumentáció alapján.

Nem véletlen, hogy a magyar bírák legnagyobb érdekvédelmi szervezete, a **Magyar Bírói Egyesület (MABIE)** Országos Választmánya egyhangú határozatával elutasította a számára megküldött szabályzat tervezetét, amelyet ezt követően az Országos Bírói Hivatal – külön a szervezet megkérdezése nélkül – 2016. június 1. napján közzétett, és 2016. július 1. napján hatályba léptet.

A MABIE állásfoglalása:

„A MABIE Országos Választmányának egyöntetű véleménye alapján a szabályzat megalkotása **indokolatlan**, tartalmát tekintve pedig jelenlegi formájában **elfogadhatatlan**.” (<http://www.mabie.hu/node/2448>)

Kérelem

Ennek megfelelően kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszban foglalt kérelemnek adjon helyt, az Utasítást alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és

(i) a 6/2016. (V.31.) OBH Utasítást **teljes egészében** (Abt. 41.§.(1) bek. első fordulat) **semmisítse meg**, illetve

(ii) **részleges** alaptörvény-ellenesség esetén az alkotmányjogi panasz II. részében felsorolt intézkedések vonatkozásában **azokat semmisítse meg** (Abt. 41.§.(1) bek. második fordulat).

(iii) **Az Utasítás** hatálybalépését a panasz elbírálásáig az Abtv. 61.§.(2) bekezdése alapján

függeszse fel.

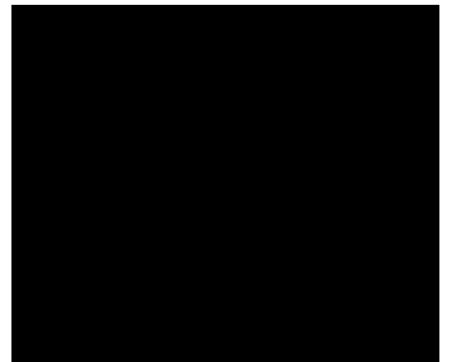
Ez utóbbi indoklásaként előadjuk, hogy az Utasítás 2. § (1) bekezdése szerint hatálya meglehetősen széles, az „kiterjed az OBH, az ítélőtáblák, a törvényszékek és a járásbíróságok bíráira és igazságügyi alkalmazottaira”, azaz a bírói rendszerben lévő összes foglalkozottra.

Az Utasítás 5.§. e) pontja alapján bármilyen további szabályzat – akár egy Dress Code, vagy viselkedési előírás stb. kiadása, illetve az annak nem megfelelés közvetlenül a hatálybalépés után ennek megfelelően integritási kockázatot jelenthet, és akár hivatalvesztést is eredményezhet. Ennek megfelelően, mivel álláspontunk szerint teljesen egyértelmű az Utasítás alaptörvény-ellenessége, mindenképpen célszerű elejét venni, hogy visszafordíthatatlan intézkedések történjenek egy meglehetősen széles körű és minden kontrollt nélkülöző felhatalmazás alapján, amelyet az Utasítás 5.§. e) pontja ad egyetlen személy (és nem testület) számára. A MABIE határozott elutasításának a háttérében ugyancsak ez a megfontolás áll.

Alkotmányjogi panasz

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLXI. tv. (Bsz.)77/A. § (1) bekezdésén és az Abtv.26.§ (2) bekezdés a./ és b./ pontja állapítja meg.

Kelt: 2016. június 24.

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok